

[Henry Christensen.]

for vi har faktisk alle et vældigt behov for, at Danmarks økonomiske politik lykkes så godt som overhovedet gørligt. Det er ikke at måle det for sort, når man forsøger at pege på nogle af de ting i udviklingen, som kan være en trussel mod en afbalanceret økonomisk udvikling, og det tror jeg var, hvad jeg gjorde.

Økonomiministeren var også meget inde på at mene, vi havde talt stærkt om den manglende tillid osv. Jeg tror egentlig ikke, jeg brugte det udtryk. Jeg synes, det var dristigt af økonomiministeren at påberåbe sig en særlig kvalificeret tillid til den nuværende regering og dens økonomiske politik. Jeg tror, at økonomiministeren igennem mange års politisk virke har fået så meget øre for, hvad der rører sig i befolkningens vurdering af tingene, at han ikke for alvor ville vove at få sat sin påstand om endda en særlig kvalificeret tillid til regeringens evne til at løse den økonomiske politiks opgaver på prøve. Det tror jeg egentlig ikke han havde mod til, hvis det var det, det drejede sig om, og det kan jeg godt forstå hvis han ikke havde. Derfor må jeg måske advare imod, at han i særlig grad taler om den betydelige tillid, han gerne vil gøre gældende at der er til regeringen.

Jeg anerkendte, at heldigvis er der også lyse tegn eller positive tegn, naturligvis især for så vidt angår handelstallene, der igen giver sig udslag på betalingsbalancen. Hvis det var sådan, at økonomiministeren i dag turde stå herop og sige, at nu har vi fået vendt de økonomiske faktorer sådan, at det er den udviklingslinje, vi for alvor i de kommende par år kan regne med, ja, så ville det være noget. Den påstand tror jeg ikke ministeren vil vove, og jeg tror, han gjorde klogt i at erkende, at foruden at vi ikke bestrider, at importtolden naturligvis midlertidigt har hjulpet på disse tal, er der meget, der peger i retning af, at den begrænsende politik, der havde til formål at frigøre ressourcer også på eksportområdet og produktionsområdet, som blev tilrettelagt også i det forrige år af den forrige regering, faktisk har bidraget dertil; det var måske en erfaring, som den nuværende regering burde lægge til grund.

Når man ser på de tilfredsstillende eksporttal — og vi fik jo nævnt både land-

brugseksporten og industrieksporten — så tror jeg egentlig heller ikke, at disse afsætninger sker ud fra en særlig kvalificeret tillid til den nuværende regering. Jeg har da noteret mig med glæde de stigninger, der heldigvis finder sted både på industri- og landbrugseksportens område. På landbrugseksportens område er det jo i ganske særlig grad prisstigninger, der har fundet sted, og som betyder, at vi får en bedre indtjening eller betaling for vor eksport. Jeg tror egentlig ikke, økonomiministeren for alvor kan hævde, at vi får en højere betaling på grund af en særlig tillid til økonomiministeren i udlandet, måske til landbrugsministeren, det skal jeg ikke sige så meget om. Men jeg tror ikke, man skal anse det for at være den slags faktorer, der er de mest afgørende.

Der var mange andre interessante bemærkninger. Vi fik at vide, at den stramme pengepolitik var opretholdt, og vi fik at vide, hvorledes man havde gjort noget for at begrænse nettotilgangen af obligationer. Vel, er det en garanti, økonomiministeren giver til folketingset, at man også stående over for den stærke ekspansion, man har sat i gang i byggeriet, kan love, at der ikke bliver en øget nettotilgang af obligationer, og hvordan vil man opretholde det? Det vil jeg gerne stille som et spørgsmål til økonomiministeren, for ellers ved jeg ikke rigtig, hvad der ligger i det.

Tilbage bliver, om økonomiministeren slet ikke har bekymringer for den acceleration, der er under udvikling. Jeg nævnte før, og vil gerne gøre det igen, monopoltilsynets redegørelse fra forleden dag, hvor man påpeger udsigten til en udvikling med nye prisstigninger som følge af omkostningsstigninger og øget efterspørgselspres og advare imod risikoen for, at de produktive ressourcer til skade for eksporten trykkes henimod de hjemmemarkedsprægede erhverv og de offentlige tjenesteydelser. Det er det, der er et hovedproblem i aktuel dansk økonomi i øjeblikket, og det er det, som man efter min mening lukker øjnene for i alt for høj grad fra den nuværende regerings side.

Ja, vi fik jo også at vide, at det, som vi havde givet udtryk for, bl. a. var den politik, som den forrige regering havde stået for, og økonomiministeren var næsten aller-